

MLADÝ REPORTÉR

ROZHOVOR s Petrom Dvorským

ÚSPECHY žiakov

Tajnička a naše výroky

ÚVODNÉ SLOVO

Milí naši priatelia!

Aj v koncom 1. polroka a v priebehu 2. polroka sme žili rôznymi aktivitami. Asi najviac nás ovplyvnilo stretnutie s operným spevákom, pánom Petrom Dvorským, s ktorým sme mali možnosť uskutočniť rozhovor.

Na prvé stretnutie s ním, ale aj na rôzne ďalšie zaujímavosti z operného a divadelného života si s nami zaspomínal aj pán učiteľ Marián Gabriš, vďaka ktorému sme mali možnosť spoznať aj nášho operného host'a. V tomto čísle prinášame aj prehľad dosiahnutých úspechov či kúsok z našej tvorby.

Dúfame, že si v ňom každý nájde niečo zaujímavé.

Žiaci z krúžku Mladý reportér

KTO SME?

Krúžok Mladý reportér začal fungovať v školskom roku 2022/2023. Jeho členmi sú prevažne žiaci 5. a 6. ročníka. Na tomto čísle sa podieľali:

Elenka Bajnoci

Lucka Chynoranská

Tomáško Urbánek

Hanka Zapletajová

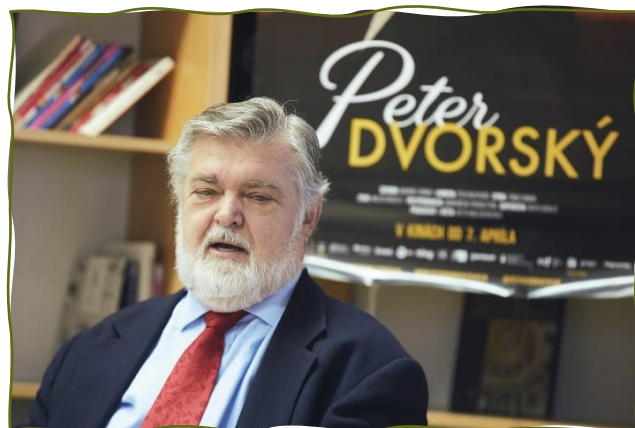
Sofia Buráková

Našimi aktivitami nás sprevádza p. učiteľka Drinková.

Vianoce s Petrom Dvorským

Dňa 20.12. navštívil našu školu významný operný spevák, Peter Dvorský. Na stretnutie s ním sme sa veľmi tešili. Pán učiteľ Gabriš sa s nami podelil o svoje vedomosti, spomienky a ukázal nám aj predmety z vlastnej zbierky o našom opernom velikánovi. Tejto vzácnej návšteve sa budeme venovať aj na ďalších stránkach.

Korčuľovanie

Vo februári mali žiaci I. stupňa, piataci, šiestaci možnosť potrénovať svoje nohy na ľade. Každý týždeň sa vybrali na klzisko v Trnave, kde vo vyhradenom čase skúšali úplne základy alebo čoskoro aj vlastné rýchlostné rekordy. Všetkým sa veľmi páčila trochu iná forma telesnej výchovy.

Záložka do knihy

Do projektu sa naša škola zapojila spolu s ďalšími školami na Slovensku a v Čechách. Vo všetkých triedach sme vyrábali záložky. Niekde kreslené, inde špeciálne tvarované. Naša partnerská škola v Lišove, čo je obec v Južných Čechách. A takto nejakou vyzerali naše výtvary.

Pasovanie prvákov

O tom, že sa z našich prvákov stávajú mimoriadne zdatní čitatelia, sme sa už mali možnosť presvedčiť. Aj preto mohli byť oficiálne zaradení do cechu čitateľov. Udalosť im spríjemnili aj starší žiaci, ktorí si pre nich pripravili aj krátke predstavenie. A teraz, milí prváci, hor sa do čítania.

Valentínska pošta

Dňa 14.2. sa potešili najmä všetci zaľúbení. V škole sme mali už pár dní pred týmto sviatkom možnosť posilať si pozdravy – mladší starším, starší mladším, chlapci dievčatám, dievčatá chlapcom. Napokon bolo rozposlaných veľa pozdravov. Určite potešili všetky srdiečka.

Karneval v ŠKD

V našich hlavách driemu skvelé nápady. Mali sme možnosť si to overiť na karnevale v ŠKD, kde sme si viacerí vymysleli masky, za ktoré sa chcem obliecť. Nápadov bolo neúrekom. Tak sa nám na chodbách premávali princezná, čarodejnice, víly, šašovia, batmani, supermani a iní hrdinovia. Užili sme si zábavu a spoločnosť ďalších kamarátov.

Lyžiarsky výcvik

Zúčastnili sa ho žiaci 7., 8., a 9. ročníka, zdatní lyžiari aj úplní začiatčníci. Naši školskí inštruktori mali možnosť vidieť skvelé pokroky, ale mnohí bojovali až do posledného dňa, aby si osvojili základné postoje. Stálo to však za to a všetci sa vracali unavení, ale spokojní.

Beseda so spisovateľom Braňom Jobusom

My, deti, milujeme príbehy. A rady o nich počúvame. Aj preto sme si pozvali do školy spisovateľa Braňa Jobusa, ktorý sa s nami podelil o svoje príbehy. Prezradil o sebe, že hoci je spisovateľom, sám žiadnu knihu neprečítal. Zato medzi nami je čitateľov dosť, tak sme sa s chuťou zahryzli do knížiek, ktoré sme si mohli zakúpiť.

Deň Zeme

V rámci týždňa venovaného Dňu Zeme sme si viac všímali okolie školy, prírodu, sadili sme nové priesady, starali sa o areál školy a najviac sme si užili ukážku cvičenia služobných psíkov, ktorých využívajú pri svojej práci policajti. Ukážku nám predviedli príslušníci ZVJS. Veľmi sme si to užili.

Deň Zeme

- ☑ Každý rok sa slávi 22. apríla. Prvýkrát sa slávil v roku 1970 v San Franciscu.
- ☑ Každoročne dopadne na povrch planéty Zeme okolo 1000 ton **hviezdneho prachu**.
- ☑ **Najväčšou sopkou** na Zemi je havajská Mauna Loa. Tiahne sa v dĺžke 15,2 kilometrov.
- ☑ **Najdlhšou riekou** sveta je Níl, meria 6695 kilometrov.
- ☑ Viac ako 500 mil. ľudí na Zemi je ohrozených sopečnou aktivitou. To je rovnaké číslo, ako počet obyvateľov celej Zeme v 17. storočí.
- ☑ Od roku 1950 sa vylovilo až **90 % všetkých veľkých druhov rýb**, ktoré tak radi jeme: tuniaky, mečúne, tresky či halibuty.
- ☑ **Štyri pätiny lesov**, ktoré pokrývali pred 8000 rokmi polovicu zemskej pevniny sú nenahraditeľne poškodené alebo úplne zničené.
- ☑ Každé **dve sekundy** zmizne prales vo veľkosti futbalového ihriska.
- ☑ Viac ľudí má na svete mobilný telefón ako toaletu.
- ☑ Takmer **jedna miliarda** ľudí na svete nemá dostatočný prístup k potravinám.

KTO JE PETER DVORSKÝ?

Jeden z najznámejších operných spevákov svojej doby a jednoznačne najznámejší v rámci Slovenska.

Zaujímavosti:

- ☑ Pochádza z obce Horná Ves.
- ☑ Narodeniny oslavuje na Vianoce (25. decembra).
- ☑ Doma ich spolu bolo 5 bratov, medzi nimi aj dvojčky.

Takmer všetci sa venovali profesionálne spevu. Iba jeden z bratov sa dal na ekonomickú dráhu.

- ☑ Ako operný spevák patril medzi štyroch najznámejších tenoristov na svete.
- ☑ Od 15-tich rokov žije v Bratislave, kde študoval na konzervatóriu.
- ☑ Už v čase štúdia začal pôsobiť v Opere Slovenského národného divadla.
- ☑ Vystupoval v 25-tich krajinách celého sveta.
- ☑ Je nositeľom viacerých ocenení, napr. Pribinovoho kríža I.stupňa za prínos v oblasti kultúry.
- ☑ Je manželom, otcom dvoch dcér a starým otcom jedného vnuka, ktorý sa tiež venuje umeniu, ale vo výtvarnej oblasti.
- ☑ Okrem opery miluje slovenské ľudové piesne.
- ☑ Stal sa spoluzakladateľom speváckej súťaže Slávik, v ktorej spievajú najmä mladé talenty.

INTERVIEW S PETROM DVORSKÝM

Dňa 20.12. nás poctil svojou návštevou operný spevák, Peter Dvorský. O tom, ako žije, čo ho v týchto dňoch naplňa, nám porozprával v príjemnom prostredí našej knižnice. S rozhovorom mu sem-tam pomohla aj jeho milá pani manželka, Marta Dvorská či veľký obdivovateľ, pán učiteľ Gabriš.

Ako sa v týchto dňoch máte?

Peter Dvorský: Mám sa dobre. Tešil som sa na stretnutie s vami. A budem na vás dlho spomínať. Povieť si – to boli tie najkrajšie Vianoce.

Čím ste chceli byť ako dieťa? Okrem operného speváka?

Peter Dvorský: Ja som ako dieťa ešte nevedel, čo je to operný svet. Ale vždy som chcel spievať. Keby nebol spev tak silný, tak krásny, určite si nájdem iné povolanie. Možno aj tú medicínu, čo o nej moja mamička snívala, že budem študovať.

Ktorý predmet v škole ste mali alebo nemali rád?

Peter Dvorský: Najradšej som mal hudobnú výchovu. Potom hovoria niektorí – ale to nie je predmet – prestávky som mal rád. Nemal som rád chémiu, to nebolo pre mňa. Ešte tak fyziku áno, hudobnú áno, slovenčinu áno. Dokonca aj matematiku som mal rád.

Kto bol Vaším speváckym idolom?

Peter Dvorský: Dlho bol č. 1 Giuseppe Di Stefano. To bol taliansky tenor. Musím sa priznať, že keby ich bolo viac, tak si neviem vybrať. Bolo ich najmenej päť. Franco Corelli, Mario Del Monaco, Mario Lanza, Jussi Björling, Luciano Pavarotti. Bolo ich

dost'. Ale všetci títo speváci mali niečo mimoriadne v hlase, čo sa mi páčilo a veľmi som túžil im niečo ukradnúť, aby som mal aj ja niečo z nich.

Mali ste alebo máte vo svojom repertoári obľúbenú postavu alebo pieseň?

Peter Dvorský: Obľúbená postava je Rodolfo v Boheme, čo sme dnes často spomínali. Potom to bol Maškarný bál a Riccardo z opery Giuseppe Verdiho. A ešte Lenskij. To bola prvá operná postava a tá vždy v človeku najdlhšie znie. Pieseň, ktorú mám rád, na to nemusím ísť ďaleko. Je to Najkrajší kút – pieseň o rodnej zemi.

Čo považujete za svoj najväčší životný úspech?

Peter Dvorský: Poviem vám úprimne, že moju rodinu považujem za najväčší úspech. Ja mám tri ženy. Hovorí sa, že požehnaný medzi ženami. Mám manželku a dve dcéry. Ale mám už aj vnuka, je to 16-ročný chlapec, ktorý má skoro 190 cm bez 1 cm. Je to zlatý chlapec, ktorý sa zo začiatku chcel učiť hrať na klavíri, potom na ukulele. Aj gitaru má. Ale maľuje, trochu to umenie presunul na výtvarnú tvorbu. A keď sme zdraví, to je to najkrajšie, čo mám v rodine a doma.

Zažili ste pri vystupovaní aj nejaký trapas?

Peter Dvorský: Joooj! Poviem vám z talianskeho prostredia, zo slávnej milánskej La Scaly. Ja som spieval v krásnom kostýme s mečom, čo ste videli aj na obrázku. Spieval som postavu Macduffa, to je postava v opere Macbeth. Ja prichádzam na javisko s tým, že prídem oznámiť, že zabili kráľa Duncana: „Ó, hrôza! Ó, hrôza!“ Mal som taký dlhý plášť purpurový, na sebe brnenie a meč. Scéna bola veľmi šikmo robená. Všetko bolo z medi. Ja som si stúpil na ten plášť, vyletel som spoza múrov a padol som na brucho. Potom som mal hneď spievať: „Ó, hrôza!“ Dirigent, slávny Claudio Abado dirigoval.

Marta Dvorská: Lebo to vyzeralo, že padne do orchestrišťa.

Peter Dvorský: Po tej medi som sa šmýkal. Lenže on nepočítal s tým, že ja to odspievam. Potom sa usmieval na mňa: „Pane Bože, on to zachránil!“ Ale v hľadisku, to ste mali počuť: „Óóó!“ Tam bolo 3 tisíc ľudí a všetci: „Uaaa!“ Tak som spadol, ako keby to bolo naaranžované. Keď skončila opera a už sme išli domov, čakalo na nás veľmi veľa fanúšikov. Aj na ostatných spevákov, nielen na mňa a tam mi tí Taliani vzdávali obrovskú poklonu za herecký výkon: „Maestro, fenomenálne ste to zahráli. To ešte nikto nikdy takto nezahrál.“ „Dúfam, že ani nezahrá,“ povedal som im.

Ďalší trapas – často som spieval v Predanej neveste od Bedřicha Smetanu. Krásna opera je to, komická. A ja tam spievam zamilovaného Jeníka. Chcem získať Marienku, aby bola moja a všetko možné pre to robím. Máme tam taký duet, kde sa hašteríme na javisku. Mám v hre dobový kostým a nevšimol som si, že mám na rukách

plastické digitálky. Ja si tam tak chodím po javisku, manželka sedela v lóži kúsok nad orchestrišťom. Občas som sa tam pozrel, boli tam aj moje dcéry. A zrazu mi manželka ukazuje (zaťuká prstom na zápästie – náznak hodiniiek). Myslím si v duchu, čo mi to tu ukazuje, veď jej nemôžem povedať, koľko je hodín. Ja spievam teraz. Čo mi to tu ukazuje? Potom som sa mimovoľne pozrel na ruku a hneď som si ich schoval. Takže to bol jeden trapas.

Ďalší bol v tejto istej opere na začiatku, ako skončí úvodný zbor svoje spievanie a ja tam Mařenke vysvetľujem: „Má minulosť bola ovšem veľmi trudná i jsem syn dosti zámožného otce. Matka mi záhy zemřela...“ A teraz mám spievať: „Naneštěstí se otec po druhé oženil a macecha...“ To som si už nespomenul. Tak som tam stále opakoval: „Naneštěstí se otec po druhé oženil.“ Išlo to stále vyššie a vyššie. Tibor Frešo dirigoval a ukázal mi, či mi preskočilo. Potom mi Marta (manželka) našepkala: „...a macecha mne brzy vypudila z domu.“ Dvakrát ma zachránila, predstavte si.

Marta Dvorská: Podľa úst to odčítal.

Peter Dvorský: Alebo talianske texty keď som spieval, tak mi hovorí: „Počúvaj, to čo si tam dnes spieval?“ Aha, musím si dávať lepší pozor na texty, lebo moja žena ich vie lepšie ako ja.

Marta Dvorská: Oni si tam niekedy aj vymýšľajú vlastné texty, ale dôležité je, aby to skončili s dirigentom naraz.

Keďže Vás manželka dvakrát zachránila, ako ste sa s ňou spoznali?

Peter Dvorský: To bolo veľmi krásne spoznanie. Keď som nastúpil do divadla už ako elév, poslucháč konzervatória v poslednom ročníku, vtedy malo Slovenské národné divadlo novú budovu. Namiesto starších dám, ktoré tam robili uvádzačky, prišla tam generácia mladších dievčat, ktoré pôsobili ako hostesky.

Boli oblečené v krásnej rovnošate, jedna dievčina krajšia ako druhá. Do jednej z nich som sa zahľadel a hovoril som si – tá sa mi páči. Sedela tam vpredu a ja keď som nemal predstavenie, tak som chodil okolo.

Raz som tak prišiel a pýta sa ma: „Vy čo robíte tuná?“ „Spievam,“ povedal som. „V zbore?“ spýtala sa. „No dovoľte, ja spievam sólo.“ A ona hovorí: „Dnes ste už asi šiesty, ktorý je tu sólista opery.“ Všetci si ju tam obzerali. Povedal som jej: „Viete čo, na druhý deň sa prídite pozrieť.“ A tak prišla a videla, že spievam sólo. Takto sme sa teda spoznali. Ale to nebolo všetko.

Po predstavení som bol v divadelnom klube. Marta tam bola s priateľkou a s nejakým fotografom. Otvárali si šumivé víno. Ja som sedel o tri stoly ďalej - sám. Ale sedel som tak, aby som na ňu videl. Potom ju kamarátka upozornila: „Marta, tam

je taký jeden chalan, myslím, že u nás v divadle spieva a stále na teba pozerá.“ Ako tam otvárali tú fľašu s vínom, tak zrazu len bum a štupeľ letel rovno mne na stôl. Oni to potom veľmi rýchlo vypili. Ja som si popíjal nejakú vodu alebo čaj. Ale otvorili ďalšiu fľašu a zasa to isté sa stalo. Potom ešte raz. Trikrát sa to stalo.

Marta Dvorská: Nie tri oriešky, ale tri štupele.

Peter Dvorský: Tri štupele Petra Dvorského na stole. Takže potom som ju stále viac a viac oslovoval, spoznali sme sa, potom sa stala mojou manželkou a zachraňovala ma.

Počúvate okrem opery aj inú hudbu?

Peter Dvorský: Samozrejme. Mám rád aj populárnu hudbu, keď je dobrý spevák a dobrá pesnička. Keď som v aute a šoférujem, nikdy operu nepočúvam ani sa v aute neučím hudbu. Ale raz ma manželka po ceste do Prahy učila, lebo som sa zabudol pozrieť do nôt – pieseň Láska, príd', čo som spieval s Karolom Černochoom.

Po ceste do Prahy sa ma manželka pýta, či som sa to už naučil a hovorím jej, že nie. Poprosil som ju, nech mi hovorí texty, aby som sa to trochu naučil. Prídeme do štúdia a namiesto toho, aby sme si to trikrát vyskúšali, hneď chceli točiť. Dvakrát sme to zaspievali s Karolom Černochoom a povedali, že druhá nahrávka je dobrá, tú berú. Manželka ma to tak naučila, že ma zachránila.

Čiže počúvam populárnu hudbu a mám rád aj ľudové piesne. Máme aj súťaž s pánom Petrom Štilichom, ktorú sme založili pred tridsiatimi rokmi. Volá sa Slávik Slovenska. Na začiatku sa to volalo Zorničkin slávik, potom Zlatý slávik a napokon sa to stalo Slávikom Slovenska. Musím povedať, že z vášho regiónu tam boli speváci a speváčky, najmä dievčatá – mimoriadne talentované.

Marián Gabriš: Do finále sa dostal koncom 90. rokov aj Martinko Kňazovič, žiak našej školy. Dnes je už dospelý.

Marta Dvorská: Súťaže sa zúčastnili aj Mirka Partlová alebo Mária Čírová.

Marián Gabriš: Áno, Mária sem chodila istý čas do školy. Potom chodila aj do Trnavy a ona je z vedľajšej obce, z Dolných Lovčíc.

Ako si spomínate na prvé stretnutie s pánom učiteľom Gabrišom?

Peter Dvorský: Bol som nadšený, keď jeho otecko mi ho predstavil: „To je môj syn a túži spoznávať operu.“ Spýtal som sa ho: „Ako sa voláš?“ Povedal: „Marián.“ „Mariánko, ako sa ti to páčilo?“ „Bolo to úžasné.“ A začal o tom rozprávať, ako keby to mal naštudované.

Marián Gabriš: Ja som Vás predtým ešte detskými listami otravoval, než sme sa stretli.

Peter Dvorský: Áno. A hneď som zistil, že tu mám jedného vážneho operného nadšenca. Aj Vám to zostalo, pán učiteľ. To, ako ste Vy na mňa pripravený, je úžasné.

Poznáte ešte nejaký slušný vtip?

Peter Dvorský: Voľakedy som mal zásobu vtipov, ale teraz ich už tak nerozprávam. Moji bratia sú neprekonateľní v rozprávaní vtipov, tak ich počúvam, dokonca aj manželka hovorí veľmi dobre vtipy, lepšie ako ja. Dlho by som rozmýšľal, ale viem určite dobrý vtip.

Naši učitelia by sa radi spýtali, či máte nejaký tip, ako neprísť o hlas alebo čo mu pomáha dostať sa skôr do formy?

Peter Dvorský: Snahe neprísť o hlas pomáha dobrá životospráva. Veľmi dôležitý pre hlas je kvalitný spánok. Pokiaľ ide o jemný hlas, soprán, tenor, lyrický hlas, je dobré nepiť agresívne bublinkové nápoje. Hovorí sa, že studené a zmrzlinu nemôžete si dať, ale pokojne môžete.

Marián Gabriš: Hovorí sa, že Pavarotti pred vystúpením chrúmal ľad.

Peter Dvorský: Áno, priniesli mu do šatne ľad, lebo ten sťahuje zápaly, aj sa prikladá na rôzne opuchy a zranenia. Studené sa dá piť iba vtedy, keď nie ste zaparení, zadýchaní alebo keď nespievate. Keby ste spievali dve hodiny a máte rozohriate hrdlo, po požití studeného nápoja alebo zmrzliny prestanete rozprávať. O tom máme aj jeden vtip.

Prišiel spevák za laryngológom (odborník na ochorenia krku a hrdla):

Spevák (zachrípnuto): „Pán doktor, neviem, či počujete, ale ľavá hlasivka mi nefunguje.“

Doktor: „Počujem, počujem. A pravá?“

Spevák (normálnym hlasom): „Tá je dobrá, tá funguje.“

Máte za sebou veľa úspechov. Čo by Vás ešte potešilo?

P. Dvorský: Potešilo by ma, keby som počul o Tvojich úspechoch (Tomášovi Urbánkovi, ktorý v rámci besedy spieval) a o úspechoch Tvojich kamarátov či kamarátiek, že sa venujete hudbe. Ale nie preto, že to od vás niekto chce, ale že to vy sami chcete. Že máte túžbu spievať a budem o vás počuť od pána učiteľa, to ma veľmi poteší.

NAŠE ÚSPECHY

☑ V súťaži **Vianočné aranžovanie** získala **3. miesto** žiačka 5.A, **Lucka Chynoranská**.

☑ V **Oblasťných majstrovstvách v písaní diktátu** sme mali zástupkyne z 8. a 9. ročníka. Krásne **2. miesto** získala **Adelka Bajnoci** a zabodovali sme aj ako **tím**, lebo sme mali najmenej chýb spomedzi všetkých tímov.

☑ Na súťaž v **literárnej tvorivosti** šli tiež reprezentovať staršie žiačky, kde sa im podarilo získať **2. a 3. miesto**.

☑ Deviatkačka **Hanka Bunčková** opäť raz dokázala, že má zlato v hrdle a v speváckej súťaži **Superstar** sa zaradila do Zlatého pásma.

☑ Svoje tvorivé a rečnícke schopnosti mohli predviesť dievčatá, **Sofinka Buráková** a **Tamarka Kobulnická** v krajskom kole súťaže **Hollého rétorické Drahovce**. Dievčatá ukázali netušený talent a Sofii sa podarilo získať aj **Cenu poroty**.

☑ Na tradičnom **Hollého pamätníku** mala zastúpenie aj naša škola. Z mladších žiakov získal krásne **1. miesto Filipko Stúpala** z 3.B. Medzi staršími žiakmi sa nám tiež podarilo uspieť. Nádherné **1. miesto** získala deviatkačka **Adelka Bajnoci**, ktorej šikovnosť nadchla porotu aj v krajskom kole a koncom júna ju čaká celoslovenské kolo v Dolnom Kubíne

☑ Svoju šikovnosť a dobrú pamäť predviedli žiaci **Hanka Zapletajová, Miška Verecká** a **Šimonko Šeliga**, ktorí sa popasovali sa mnohými náročnými otázkami a v **Biblickej olympiáde** sa im podarilo získať **3. miesto**.

☑ Zdatní sme nielen vo vedomostiach, ale aj v športe. To nám dokázali tretiaci a štvrtáci, ktorí v súťaži **McDonald's Cup** obsadili krásne **3. miesto**.

☑ Športových nadšencov nájdeme aj medzi staršími žiakmi. Siedmaci, ôsmaci či deviataci boli členmi **florbalového** tímu. **Jakub, Roman, Alex, Martin, Cristian, Tomáš a Omar** dali do hry všetko. V konkurencii sa im podarilo získať **2. miesto**.

☑ Pri športových talentoch ešte zostaneme. Reprezentovať školu v **atletike** sa vybrala skupina

mladších aj starších žiakov. Medzi nimi nechýbala **Sofka Turčanová, Laurika Stanová, Emmka Kraková, Barborka Števíková, Jakub Ďuriš, Omar Mousa, Roman Mihálek, Alex Myšák a Cristian Suchoň**. Dievčatá si splnili svoje osobné rekordy, za chlapcov **Roman** získal **2. miesto** v diaľke a za štafetu získala štvorica chlapcov **3. miesto**.

☑ O tom, že **futbal** vedia hrať aj dievčatá, dosvedčili aj naše baby. **Sárka, Lenka, Leuška, Barborka, Nicolette, Julka a Tamarka** predviedli fantastický výkon a vybojovali si **3. miesto**.

☑ Stopercentný výkon a radosť z hry predviedli dievčatá vo **florbalových** zápasoch. **Emmka, Lara, Melanka, Barborka, Sárka, Tamarka, Nicolette a Vaneska** zápasili ako levice a zo súťaže si odnášajú **2. miesto**.

☑ Žiačky **Anetka Miklovičová, Lucka Chynoranská a Elenka Bajnoci** boli súčasťou tímu, ktorého úlohou bolo naprogramovať krátky príbeh o svete hračiek v programe **SCRATCH MATCH**. Dievčatá si v silnej konkurencii vyprogramovali **1. miesto**.

Pán učiteľ Gabriš patrí medzi stálice našej školy. Začal tu pôsobiť pred dvadsiatimi rokmi a do života poslal už viac generácií. Aký je? Čo ho zaujíma? Ako sa stretol s Petrom Dvorským? To a veľa ďalších informácií sa dozvieme v tomto rozhovore.

Čo sa Vám páči na práci učiteľa?

Marián Gabriš: Toto je krásna otázka. Na práci učiteľa ma baví jeden vzrušujúci moment, že práca učiteľa je na začiatku mnohých mladých životov. A to, čo tam hovoríme, je pre nás tak veľmi zaväzujúce, lebo vy – žiaci - to počujete prvý raz. Väčšinou to, čo človek počuje prvý raz, si berie ako takú poučku do života. Niekedy je pre učiteľa vzrušujúce a zaťažujúce zároveň, ako urobiť tie hodiny tak, aby sme vám povedali pravdivé informácie, moderne prehodnotené. Je to veľká zodpovednosť. To ma na tom baví, a prináša utrpenie zároveň, lebo je to záväzok.

Keby ste mohli v škole a v školstve niečo zmeniť, čo by to bolo?

Marián Gabriš: Školstvo by potrebovalo ustálenú koncepciu – ktoré učivo sa má kde učiť, aby sa to stále nemenilo. Aby aj ľudia tam hore pripravovali kvalitné učebnice vhodné na viacero rokov a potom už ich iba aktualizovať. Urobiť v tom všetkom systém. Čo sa týka môjho predmetu, dejepis, tam by som bol za to, aby boli v každom ročníku dve hodiny týždenne.

Taktiež si myslím, že slovenskí učitelia nie sú dostatočne finančne ohodnotení.

A v rámci školy aby sme mali všetko k dispozícii, čo potrebujeme na hodinách! Páčilo by sa mi, keby sme mali špeciálnu učebňu literatúry, kde by sme chodili, takisto učebňu dejepisu, hudobnej výchovy a pod.

Pamätáte si na nejaké vtipné výroky žiakov?

Marián Gabriš: Asi najviac ma rozosmiala odpoveď z písomnej práce, kde bola otázka, ako sa volal prvý človek vo vesmíre. Odpoveď znela pes Lajka. Alebo na otázku, ako delíme pravek na jednotlivé doby, mi jeden žiak napísal – na paleolit, neolit a hemoroid.

Mimo písomiek sú legendárne vtipné odpovede. Dnes som zažil situáciu, keď žiačka mala referát o knihe, ktorú prečítala. Trošku bola trieda rušivá počas počúvania, najmä žiak v prvej lavici. Vtedy sa tejto žiačke ťažko rozprávalo. V tom šume žiačka niečo povedala a ja som rozumel niečo v zmysle: „Pán učiteľ, môžem si niečo vyhladať v tej knihe?“ Ja som súhlasil. Ona sa ma však v skutočnosti pýtala, či

môže buchnúť toho žiaka v prvej lavici. Odrazu len odišla a žiak dostal. Len som sa tak začudoval, že čo som ja „dovolil“!

Zažili ste na hodinách nejaký trapas?

Marián Gabriš: Určite nejaké boli. Stane sa, že učiteľ na niektorú hodinu zabudne, že bola ohlásená písomka a potom to musí rýchle vymyslieť tak, aby to žiaci nezistili. Napíše otázky na tabuľu alebo nadiktuje ich na papier. Samozrejme, pri veľkých písomkách zo slovenčiny, tam to človek nezabudne, lebo tlačí testy. No pri krátkej dejepisnej písomke to môže prísť, písomka sa tvorí zrazu tu a teraz. Toto sa mi stalo.

Pred Vianocami ste moderovali besedu s Petrom Dvorským. Ako ste sa cítili v tejto úlohe?

Marián Gabriš: Cítil som sa fantasticky. Na začiatku to bolo utrpenie, s tým súvisiaca príprava. Čo kedy pôjde, kedy mám čo povedať, či nezlyhá technika, aké to celé bude. Toto som prežíval aj dva dni predtým. Keď sa to rozbehlo, tak už to bolo v poriadku. Určite ďakujem aj Vám za skvelé otázky, ktoré ste si pripravili pre majstra Petra Dvorského. Takisto kultúrny program (*náš piatačik Tomáško Urbánek spieval časť opery Carmen, v ktorej vystupuje dokonca v samotnom SND ako súčasť Bratislavského chlapčenského zboru*). Zároveň to bol pre mňa taký zázrak, lebo vo Vašom žiackom veku som veľmi obdivoval Petra Dvorského, bol vtedy veľmi slávny. Prosíkal som rodičov, aby mi kúpili platne a bol som posadnutý jeho vystúpeniami v televízii alebo kdekoľvek. Keby mi niekto pred rokmi povedal, že toto všetko zažijem, že budeme spolu debatovať o jeho áriách v našej spoločenskej spoločnosti, ani by som tomu neveril.

Jedna z najväčších vecí bola, že si ma zavolať ako krstného otca knihy Peter Dvorský v angličtine, ktorá ide do sveta, keď mal slávnosť v Slovenskom národnom divadle pri príležitosti 70. narodenín. Súkromnou poctou bolo, že v lete roku 2019 si ma zavolať k sebe domov do vily, v ktorej žil, a vtedy sa z nej sťahovali. Mal tam zhromaždené platne, kazety, ešte aj nové CD, DVD – celá taká zbierka rôznych svetových spevákov 20. storočia, vrátane jeho nahrávok zo zahraničia, ktoré sa nedali kúpiť – to všetko mi daroval. Čakali ma tam u neho dve krabice a igelitka. Uveličený som bol už len z tej návštevy a keď mi povedal: „Pán učiteľ, Maroš, toto je Vaše!“ - toto považujem za naozaj neuveriteľný zázrak môjho života.

Ako si spomínate na Vaše prvé spoločné stretnutie?

Marián Gabriš: To bol rok 1997 a vtedy som mal 19 rokov. Za celé tie roky som Petra Dvorského poznal iba z médií a nikdy som ho nevidel spievať naživo. Keď som bol dieťať, aj mal spievať v Trnave v kostole, ale odriekol to, lebo ho čakalo veľké predstavenie vo Viedni. Mne sa vtedy ako chlapcovi zrútil svet. Potom, keď som mal 19 rokov, chodil som na vysokú školu do Bratislavy. Bol som tam ako doma, Bratislavu som spoznal a tešil som sa, že každý večer budem strčený v budove Opery

SND. A čo čert nechcel, maestro vtedy z divadla odišiel. Tým pádom som nemal šancu ho vidieť. Čiže až v roku 1997 mal otvárať v Trnave gospelový festival Lumen. Vtedy už spieval takým dramatickým tenorom. Prišiel som do športovej haly v Trnave a tam som ho prvýkrát videl. Spieval skladbu Pieta Signore. Bol to veľký, veľmi citový zážitok. Po koncerte som sa k nemu dostal do šatne a povedal som mu: „To som ja, čo som Vám celé tie roky písal detské listy.“ Zdalo sa mi, že vie, o koho ide, ale nedal na sebe znat', že by to bolo také jednoznačné. Dostal som od neho krásne venovanie do knihy. Vďaka ľuďom, ktorí tam boli, mám aj fotku z tohto prvého stretnutia. Ešte si spomínam, ako som mu hovoril svoje meno a chveli sa mi kútiky úst pre trému, lebo predou mnou stál môj obľúbený spevák z detstva. A bodka na záver – o dva týždne mi od neho prišla fotografia, ktorú som mu poslal v tínedžerských rokoch. Odfotil som sa vtedy doma s plagátom s podobizňou maestra a poslal mi to zrazu späť podpísané. Úžasný pocit pre mňa! Už som vedel, že ma spoznal. V tom istom roku som ho mal možnosť vidieť aj v opere Tosca, čo som ani nedýchal, lebo som ho zažil prvýkrát na živom predstavení. Malo to veľký úspech, ľudia aplaudovali a oni šli s týmto vystúpením na turné do Japonska, odkiaľ mi poslal pohľadnicu z Osaky. Tak vzniklo v roku 1997 priateľstvo, ktoré trvá až dodnes, čo už je 25 rokov.

Máte obľúbenú operu alebo divadelné predstavenie?

Marián Gabriš: Veľmi rád som mal divadelné predstavenie, ktoré sa týka opery. Išlo o predstavenie Majstrovská lekcija Marie Callas, kde táto slávna grécka sopranistka dáva vyučovaciu hodinu spevu svojim študentom a pri tých mnohých rozhovoroch s nimi si spomína na celý svoj umelecký i osobný život. To bolo trojhodinové predstavenie, kde v úlohe Marie Callas stojí na javisku Emília Vášáryová a to ma fascinovalo. Videl som to asi 4 – 5-krát.

Medzi obľúbené opery patria Verdiho Traviata, Pucciniho Tosca, Bizetova Carmen, Verdiho Don Carlos, Pucciniho Bohéma... Je ich veľa. Všetky slávne opery od Verdiho a Pucciniho sú v mojom srdci a poznám ich odpredu-odzadu. Stačilo by mi pustiť tri noty a viem, ktorá to je skladba.

Peter Dvorský sa stal čestným občanom obce Zavar. Môže sa stať čestným občanom hocikto?

Marián Gabriš: Čestným občanom obce alebo mesta sa môže stať niekto, kto sa o niečo zaslúžil pre tú obec. Hoci tu ten človek nežije, stačí, aby ľudia k nemu mali úctu pre jeho miestne zásluhy, a tým sa môže stať čestným občanom. Napríklad aj kňaz, dôstojný pán Bujna, nepochádzal zo Zavara, ale pôsobil tu 20 rokov, viedol mládež, pôsobil aj inde, no Zavarčania ho tak mali radi, že si ho uznali za čestného občana. Bohužiaľ, už nie je medzi nami. Čestné občianstvo dostal aj majster Dusík. Síce tu nežil, ale narodil sa v obci. Na rôzne slávnosti spojené s majstrom Dusíkom chodievala po jeho smrti jeho manželka – pani Dusíková. Keď tu dostával Peter Dvorský čestné občianstvo za šírenie Dusíkovej Piesne o rodnej zemi doma i vo

svete, vtedy sa Zavarčania rozhodli dať čestné občianstvo aj rodákovi maestrovi Dusíkovi – skladateľskej legende. Rozhodovalo o tom obecné zastupiteľstvo v roku 2007, keď sa slávila storočnica narodenia Dusíka. Vtedy čestné občianstvo dostal nielen Peter Dvorský, ale aj pani Dusíková. Ja som bol vtedy zodpovedný za dramaturgiu programu, aj som ho moderoval, takže si to pamätám veľmi dobre. Vidieť na vlastné oči odovzdávanie čestného občianstva je nezabudnuteľný zážitok.

Keby ste sa mohli ísť pozrieť do nejakého historického obdobia, ktoré by to bolo?

Marián Gabriš: Je mi blízke 19. storočie, u nás doba štúrovcov, v Taliansku doba Verdiho. Určite by som sa rád stretol so Štúrom, Verdím. A z nedávnej doby, z 20. storočia, určite s Mariou Callas alebo s Puccinim. To by boli zaujímavé rozhovory a stretnutia. Uvažoval som aj nad tým, aké by to bolo rozprávať sa s majstrom Gejzom Dusíkom. On zomrel, keď som mal 10 rokov. Rozprávať sa s ním v tomto veku, s vedomosťami a skúsenosťami, ktoré mám, by bolo zážitkom. Presne viem, čo by som sa ho všetko popýtal.

Takú živú skúsenosť s témou Gejza Dusík som zažil v roku 2021 prostredníctvom jeho dcéry, pani Dagmar Holomáňovej, ktorá odovzdala celú pozostalosť po otcovi do Domu tradícií v Zavare. Nábytok, klavír je tam, na ktorom vznikali Dusíkove slávne hity, titul národný umelec, čestné uznania a fotografie. My tam zo školy určite absolvujeme exkurziu. Keby ste mali záujem o súkromnú návštevu, treba sa skontaktovať s pánom starostom a on k tomu dokáže dať aj sprievodné slovo.

Poznáte nejaký slušný vtíp?

Marián Gabriš: Poznám, ale som slabý rozprávač vtipov. Ale dostávam od priateľov rôzne vtipy cez sociálne siete. Rád by som niečo z toho zacitoval, ale nemám na to dobrú pamäť. Druhá vec je, že nie každý vie vtipy interpretovať. Napadá mi jeden zo školského prostredia.

Učiteľka hovorí: „Dzeci, dňeška skušam Němcovú a Hviezdoslava.“

Ďuri vzadu šepotom: „Šaľena? Šak tote tu aňi něchodza!“

Ďakujeme, že ste si na nás našli čas a ďakujeme za rozhovor.

Marián Gabriš: Rado sa stalo. Bola to pre mňa pocta a zážitok zároveň.

Hanka Zapletajová: Príbeh o stretnutí s Dvorským

(príbeh na pokračovanie)

Čaute, opäť sa stretávame a som tu aj s celou svojou parádou. Naposledy som Vám rozprávala o Vianociach. Čo tak sa dnes porozprávať o nejakom slávnom rodákovi?

Počkat', musím sa pozrieť do svojho zošita. Nie..., nie..., nie..., a mám to!!! Peter Dvorský. Slávny tenorista známy nielen na Slovensku. Zavolám na toto Michaela, ten sa v tom vyzná lepšie. A už je tu.

„Braček môj najmilší, všakže mi pomôžeš. Ty si taký čudák a ja by som chcela vedieť niečo o Petrom Dvorským.“

„Takže ty mi povieš že som čudák, a chceš odo mňa, aby som ti niečo povedal?“

Už sa otáčal a plánoval odísť, tak som naňho zakričala. Zastal tak prudko, až mu vlasy tmavé a temer po pleciah vleteli do tváre a do úst. Začala som sa smiať tak silno, až ma rozbolelo brucho. Dokonca som padla aj na zem. Michael sa na mňa iba škaredo zagánil, no po chvíli sa smial už aj on. Prišla aj mama, aby sa pozrela, na čom sa tak smežeme, no keď videla, že v dohľadnej dobe nemienime prestať, iba pokrčila plecami a odišla.

Keď sme sa aspoň trochu upokojili, načala som rozobratú tému znovu. Tentoraz Michael trochu pookrial a pristal. Bola som rada, lebo to čo som sa dozvedela, naozaj stálo za vypočutie. Peter Dvorský bol svetoznámy tenorista známy naozaj v celom svete hudby. Ešte žije, ale už nespieva, má už iný hlas. Teraz chodí skôr na besedy do škôl. Má aj dve dcéry. Asi by som si chcela skúsiť, aké je to byť dcérou takej slávnej osobnosti. Ale nevádi. Tak sme sa zakecali, až sme si nevšimli koľko je hodín. Musíme ísť spať.

Ráno, keď som vstala, umyla som si zuby, nachystala sa do školy a naraňajkovala sa. Potom som utekala do školy. Utekala som preto, lebo krátko po Vianociach som sa zapísala na basketbal a mám úžasnú kondičku. Úžasnú v sarkastickom zmysle slova. Chodievam behávať aj každý deň po škole a cez víkend aj dvakrát za deň. Mama sa aj čuduje, ako ma to pochytilo. Mne to ale vyhovuje. No, hneď ako som dobehla do triedy, čakalo ma veľké oznámenie. Príde ku nám na besedu sám Peter Dvorský! Asi iba ja môžem mať také šťastie. Ale je to naozaj super!!!

Dnes je deň D! dokonca sme sa museli obliecť do gala, ale to mi až tak nevádi aj keď by som si najradšej obliekla iba rifle a tričko. No fakt som si užila pohľad na mojich spolužiakov, ako sa neustále stážujú učiteľke, že im je niečo nepríjemné alebo ich to tlačí. Triedna ich však s prehľadom odbila. Fíha, sú rozmaznaní až strach. Všetci chodia stále iba v oblečení značiek GUCCI a DOLCE A GABBANA. Sarah ale prišla

ako pravá kráľovná. Sarah je z USA a je to moja najka. Jej rodičia sú úplní pohodáci, a má aj dvoch starších bratov. Luca a Seely. Luca je môj BFF a možno sa mi aj trochu páči.

Ale k veci - besedu Petra Dvorského dali na utorok, takže žiadna písomka z opakovania mocnín a odmocnín. Michael bol trochu smutný že tam nemôže ísť aj on, ale čo už. A už je tu! Budem sa teraz musieť sústrediť, pretože ak si náš všimne triedna, ako sa rozprávam so Sarah, budeme mať problém, a ten si ja naozaj neželám.

Peter Dvorský prišiel aj so svojou manželkou, ktorá naozaj vyzerala že vychovala dve deti. Nechápate ma zle, myslela som to tak, že vyzerala trochu ako moja mama, ktorá ma tiež dve deti. Beseda prebehla vcelku v pohode. Na konci sme dostávali podpísané fotky (jednu som zobrala aj Michaelovi) a pán Peter mi dokonca povedal, že mi to pristane! Veľmi som sa potešila.

Dnes, bohužiaľ, domov bežať nemôžem, spáchala by som samovraždu pri tej ozrutnosti, čo mám na sebe. Slávnostne sľubujem, že už nikdy viac si nič takéto podobné typu šaty, sukne, silonky a neviem čo ešte, neoblečiem. Našťastie nás so Sarah berie jej otec, takže som happy.

Dovidenia na budúce!

TAJNIČKA

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										
11.										
12.										
13.										
14.										
15.										
16.										
17.										
18.										

1. Vo februári boli starší žiaci preč, lebo boli na
2. Telesnú výchovu u nás učí pán učiteľ'
3. Na hodinách sa máme niečo
4. Ktorý živočích má najdlhší krk na svete?
5. Pani učiteľky Koblunická, Reháková alebo Pivarči sa krstným menom volajú...
6. Meno pani učiteľky Chynoranskej je
7. Obec, ktorá leží blízko Zavar.
8. Rodák z obce Zavar, Jozef Karol ...
9. Mesiac, v ktorom začína školský rok.
10. Spevák, ktorý nás tento rok navštívil, sa volá Peter ...
11. Obľúbený hudobný žáner pána učiteľa Gabriša.
12. Zúčastnili sme sa besedy so spisovateľom, ktorý sa volá Braňo ...
13. Záložky sme vyrábali pre ZŠ v Čechách, konkrétne v obci...
14. V diktáte sa môže vyskytnúť pravopisná...
15. Pani učiteľka Adamcová sa krstným menom volá...
16. Najdlhšou riekou na svete je rieka...
17. Na niektorých hodinách používame na písanie pracovný ...
18. Kreslíme a maľujeme na výchove, ktorá sa volá...

Znenie tajničky: Najväčšie dobro-družstvo, aké môžete podniknúť, je ...

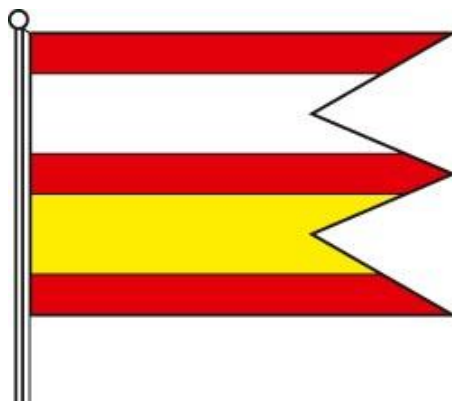
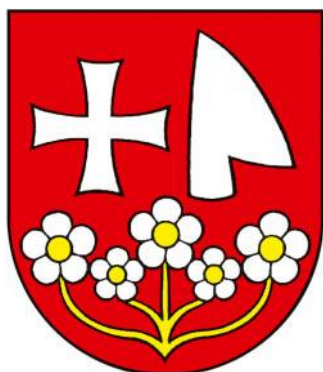
POZNÁŠ SVOJU OBEC?

Kvíz o obci ZAVAR

- 1. Z ktorého roku pochádza prvá písomná zmienka o obci Zavar?**
a) 1255 b) 1265 c) 1275 d) 1285
- 2. Kto v minulosti nepatril medzi majiteľov obce?**
a) Majláth b) Okoličányi c) Šipeky d) Beňovský
- 3. Komu/čomu je zasvätený kostol v obci?**
a) sv. Floriánovi b) Ukrižovaniu Ježiša c) sv. Jozefovi d) Narodeniu Panny Márie
- 4. Kto je autorom výroku: „Erb Zavara Vám ukazuje cestu predkov: Modlite sa a pracujte – bude Vám rozkvitať!“**
a) vdp. Ján Bederka b) Gejza Dusík c) Štefan Vrablec d) Peter Dvorský
- 5. Ktorý zo slávnych rodákov sa v obci narodil v roku 1822?**
a) Mons. M. Pavlík b) J. K. Viktorín c) G. Dusík d) P. Jablonický
- 6. Ako ďaleko sa nachádza obec Zavar od najbližšieho mesta, Trnavy?**
a) 6 km b) 7 km c) 8 km d) 9 km
- 7. Koľko obyvateľov mala obec k roku 2018?**
a) 2087 b) 2121 c) 2063 d) 2148

Odpovedal si správne? 1a, 2d, 3d, 4c, 5b, 6c, 7a

Otázky boli pripravené na základe informácií z oficiálnej stránky obce Zavar a z internetu.

POZNÁŠ SVOJU OBEC?

Kvíz o obci DOLNÉ LOVČICE

1. Z ktorého roku pochádza prvá písomná zmienka o obci Zavar?

- a) 1262 b) 1272 c) 1282 d) 1292

2. Názov obce Dolné Lovčice sa ustálil okolo roku:

- a) 1905 b) 1920 c) 1910 d) 1915

3. Kostol v obci je zasvätený:

- a) sv. Metodovi b) sv. Klimentovi c) sv. Gorazdovi d) sv. Cyrilovi

4. Kto nepatrí medzi rodákov obce?

- a) František Hrušovský b) Ján Pocisk c) Mária Čírová d) Štefan Banič

5. V obci sa nenachádza ulica:

- a) Južná b) Slnecná c) Veterná d) Zelená

6. Autorom 440-stránkovej monografie o obci bol:

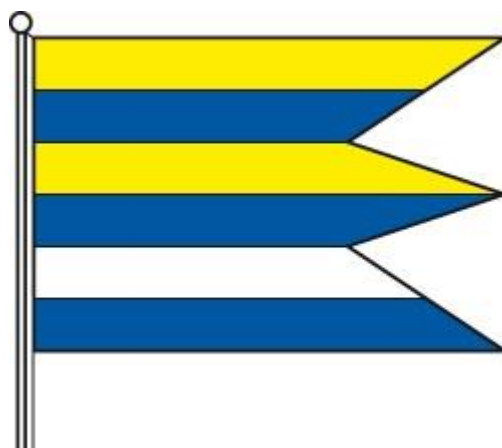
- a) Martin Franko b) Milan Franko c) Miroslav Franko d) Marek Franko

7. Počet obyvateľov obce bol v roku 2020:

- a) 801 b) 802 c) 803 d) 804

Odpoval si správne? 1d, 2b, 3c, 4d, 5d, 6c, 7a

Otázky boli pripravené na základe informácií z oficiálnej stránky obce Dolné Lovčice a z internetu.

PERLILI SME...

„Symetrická žena je meter vysoká a meter široká.“

„Čo sa ťaží v Afrike?“ „Zemiaky.“

„Do ktorej časti Slovenska patrí Horehronie?“ „Do Stredozemného.“

„Ako ti hovoria, keď ti chcú povedať pekne?“ „Ty debil.“

„Potulní speváci sa volali igríci.“ „Tigríci?“

Žiak prišiel po kiahňach do školy a spolužiačka ho privítala:
„Ty by si mal ísť ešte preč, lebo si bodkovaný.“

„Pani učiteľka, už ma bolí ruka od písania.... Aj keď moja mama by povedala, že pri hrách ma nebolí.“

„Pani učiteľka, ja mám iba 7 rokov, ale už mám pubertácke vyrážky.“

„Vymenuj umelecké jazykové prostriedky.“ „Epiteton, prirovnanie, fotosyntéza,...“

„Čo to znamená, že je na dopravnej značke semafor?“ „Že ide búrka?“

„Ty sa mi nesmej!“ „Ja sa nesmejem!“ „Ale si uškľebená.“

„Pani učiteľka, vrana robí vrá alebo krá?“

„Aký bol tvoj najväčší kuchársky úspech?“ „Varil som špagety v kanvici.“

„Ako môžeme vo filme vystupňovať napínavú chvíľu?“ „Pošleme tam sbškárov.“

„Ja sa žraloka nebojím.“ „Skús sa mu dať zožrať!“

„Vybili sa mi všetky farbičky.“ (žiak nevládze/nechce kresliť)

Žiak bol počas hodiny upozornený, aby vypľul žuvačku a v prípade potreby použil nabudúce tic tac. Počas hodiny nasledoval tento rozhovor:

Pani učiteľka: „Čím sa živí užovka?“

Žiak so žuvačkou: „Tic tacom.“

Pani učiteľka: „Bud' ticho, lebo urobím tic tac do Edupage.“

Na hodine SJL žiaci písali slohovú prácu. Jeden spolužiak sa šiel vysmrkať na WC (bol veľmi hlučný). Ale aj tak to bolo počuť do triedy.

Pani učiteľka: „On tuším ostal na chodbe.“

Iný žiak v triede: „Ale ticho už bud’!“

Pani učiteľka: „To si komu povedal?“

Ten istý žiak v triede (celý červený): „Aha, prepáčte. Ja som myslel, že to hovorí Hana.“

Počas samostatnej práce na hodine žiak začal spievať pieseň:

Žiak: „Tri slová... obyčajné slová...“

Pani učiteľka: „Ticho bud’! To sú dve slová.“

„Slovesá delíme na zvrátené a nezvrátené.“ Správne malo byť zvrätané a nezvrätané.

Otázka v písomke: Pomenuj rastlinu na obrázku.

Odpoveď žiaka: Maternica dúška (správne malo byť materina dúška).

Na začiatku školského roka sa vždy pripomína školský poriadok.

Žiak 1: „Nemôžeme mať žuvačky v škole?“

Učiteľ: „Nie. Takže keby si chcel urobiť dojem u nejakej slečny a nechcel by si ju odradiť pachom z úst, daj si tic tac alebo cukrík.“

Žiak 2: „Alebo ju môžeš aj ogrcať.“

Žiak 3: „Tým určite urobí dojem.“

OBSAH	strany
Úvodné slovo, Kto sme?	2
Vyberáme z našich zážitkov	3 – 5
Vedeli ste, že	6
Kto je Peter Dvorský?	7
Interview s Petrom Dvorským	8 – 12
Naše úspechy	13 – 14
Interview s Mariánom Gabrišom	15 – 18
H. Zapletajová: Príbeh o stretnutí s Dvorským	19 – 20
Tajnička	21
Poznáš svoju obec? (kvízy)	22 – 23
Perlili sme	24 – 25
Obsah	26
Nezvyčajné zákony	26

Nezvyčajné zákony vo svete

1. Podľa zákona ostrova Samoa muži nesmú zabudnúť na narodeniny svojej manželky.
2. V Miláne je zakázané mračiť sa na ľudí.
3. Na Aljaške je prísny zákaz robiť si selfie s medveďom.
4. V meste Turín musia psíčkari venčiť svojich miláčikov minimálne trikrát denne.
5. V Kalifornii je zakázané bicyklovať sa v bazéne.
6. Sliepky vo Virgínii môžu znášať vajcia v čase od 8:00 do 16:00.
7. Vo Švajčiarsku nie je dovolené splachovať po 22:00 hodine.
8. Tehotné ženy na Madagaskare majú zakázané nosiť klobúky.
9. V Singapure sú zakázané žuvačky.
10. V štáte Indiana je síce dovolené konzumovať cibuľu a cesnak, ale každý, kto si ich vychutná, môže ísť na verejnosť až po 4 hodinách.

Informácie, obrázky a fotky v časopise pochádzajú zo stránky školy alebo z internetu.